

På baggrund af oplysninger og vurderinger fra især de amtskommunale myndigheder og relevante organisationer er der foretaget en sammenfattende vurdering af de nye reguleringer, som blev gennemført med naturbeskyttelsesloven af 1992.

På dette grundlag – altså at man både har snakket med myndighederne og med organisationerne, som repræsenterer brugerne – viser redegørelsen bl.a., at udvidelsen af den generelle naturtypebeskyttelse, herunder også beskyttelsen af de ferske enge og overdrev, generelt set ikke har voldt landmændene de store problemer.

Der har været under halvt så mange ansøgninger, og jeg siger det igen, så der ikke er nogen tvivl: Der har været mindre end halvt så mange dispensationsansøgninger, som man forventede under Folketingets behandling af lovforslaget, og i praksis er 90 pct. af alle disse ansøgninger blevet imødekommet. Sagerne har i det store og hele drejet sig om småindgreb, om etablering af søer, stier og vejforlægninger eller om plejetiltag og ikke om egentlig landbrugsmæssig drift. De beskyttede arealer har som forventet en relativt marginal landbrugsmæssig interesse.

Redegørelsen peger på enkelte problemer, som ministeriet vil søge at løse, herunder ikke mindst behovet for øget information til den enkelte om lovens bestemmelser, som jeg var inde på før.

Selv om naturtypebeskyttelsen ikke generelt volder problemer for landbruget, er der, som det også kom frem under førstebehandlingen den 20. januar af det private forslag til ændring af naturbeskyttelsesloven, og som det også har været understreget af flere ordførere her i dag, behov for at få afklaret nogle konkrete problemstillinger og rette forskellige misforståelser vedrørende de ferske enge. Jeg kan her henvise til, at jeg for kun få dage siden har besvaret en række spørgsmål fra Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, og jeg håber, at de svar har afklaret de rejste spørgsmål, men jeg er selvfølgelig parat til at besvare eventuelle yderligere spørgsmål fra og i udvalget.

Jeg er helt klar over, at der i det sydvestjyske område er specielle problemer med engbeskyttelsen. Netop i det område har beskyttelsen muligvis haft nogle utilsigtede virkninger, bl.a. fordi marskengene i visse tilfælde ikke indeholder den særlige flora, som er med til at gøre engene i det øvrige land bevaringsværdige. I

øjeblikket er der heldigvis en god dialog om problemerne mellem landboorganisationerne og de pågældende amter. I løbet af kort tid vil der foreligge et første resultat af denne dialog, og det vil jeg selvfølgelig underrette Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg om.

Vi har sat alle kræfter ind på at få løst dette problem. Allerede på nuværende tidspunkt kan jeg sige, at jeg støtter den revision af § 3-registreringen af enge, som Ribe Amt har igangsat, og som bl.a. vil tage højde for det problem, jeg lige har omtalt. Efter at man nu har fået bedre, mere naturrettede kriterier, har man reduceret omfanget af registrerede enge ganske betydeligt.

Må jeg til sidst sige, at ingen naturligvis ønsker indgreb i den private ejendomsret, der er urimelige og unødvendige i forhold til de interesser, der skal tilgodeses. Vi skal løbende være opmærksomme på, om formålet med de generelle reguleringer bliver opnået, og om byrderne for grundejerne står i rimeligt forhold til målene, og selvfølgelig skal vi ikke ud og afprøve den yderste grænse for erstatningsfri regulering i forhold til ekspropriation. Det tror jeg heller ikke, at der her i Folketinget er den mindste stemning for.

Jeg synes, at redegørelsen fra regeringen for udviklingen i de generelle reguleringer til fulde dokumenterer, at det med den nuværende plan-, miljø- og naturbeskyttelseslovgivning er lykkedes – må jeg understrege det endnu en gang – en tidligere regering i et tæt samarbejde med Folketinget og med et bredt folketingsflertal bag sig at finde en god balance mellem på den ene side hensynet til den enkelte borger og på den anden side fællesskabets interesser i en god miljø- og naturtilstand.

Derfor vil mit råd her til sidst i debatten være, at man for min skyld godt kan lave alle de politiske felttog, man vil, man kan rejse alle de forespørgsler, man vil, og vi skal nok besvare dem, medvirke ved dem og også få en god diskussion om det, men var det ikke klogere at sige, at det grundlag, vi har, egentlig er godt at arbejde ud fra? Det er gennearbejdet, det er gennemprøvet, det har virket med færre problemer, end man troede, da man vedtog forslagene i sin tid. Der er problemer enkelte steder, men det kan jo ikke undgås, når der er et sammenstød mellem beskyttelseshensyn på den ene side og benyttelsesinteresser på den anden side.

Lad os i fællesskab løse disse problemer, men ikke ud fra generelle, udokumenterede og for-